

אם הפהן המשיח יחטא לאשמת העם. רבי אבא פתח, (שיר א) הגידה לי שאהבה נפשי וגו', אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך וגו'. את הפסוקים הללו בארו החברים במשה בשעה שהיה עולה מן העולם, שאמר (במדבר כז) יפקד ה' אלהי הרוחת לכל בשר וגו', אשר יצא לפניהם וגו'. ושנינו שזה נאמר על הגלות.

ובא ראה, הפסוקים הללו אמרה אותם כנסת ישראל למלך הקדוש. הגידה לי שאהבה נפשי, כמו שנאמר (שיר א) את שאהבה נפשי ראיתם. ולמלך הקדוש נאמר, אתה שאהבה נפשי איכה תרעה. בספרו של רב המנונא סבא אומר, כל זמן שפנסת ישראל נמצאת עם הקדוש ברוך הוא, כפיכול הקדוש ברוך הוא בשלמות, ורועה ברצון אותו (ואת האחרים הוא ו) את עצמו מאותה יניקת החלב (של המלך) של האם העליונה, ומאותה יניקה שהוא יונק, משקה את כל שאר האחרים ומיניק אותם. ולמדנו שאמר רבי שמעון, כל זמן שפנסת ישראל נמצאת עם הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא בשלמות, בשמחה, שרירות בו ברכות ויוצאות ממנו לכל שאר האחרים, וכל זמן שאין פנסת ישראל נמצאת עם הקדוש ברוך הוא, כפיכול הברכות נמנעות ממנו ומכל שאר האחרים.

וסוד הדבר - בכל מקום שאין נמצאים זכר ונקבה, אין ברכות שורות עליו, ולכן הקדוש ברוך הוא גועה ובוכה, כמו שנאמר (ירמיה כח) שאג ישאג על נהו. ומה הוא אומר? אוי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי וכו'.

אם הפהן המשיח יחטא לאשמת העם. (ויקרא ד) רבי אבא פתח (שיר השירים א) הגידה לי שאהבה נפשי וגו', אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך וגו', הני קראי אוקמוה חבריאי במשה, בשעתא דהוה סליק מעלמא, דאמר (במדבר כז) יפקוד יי' אלהי הרוחות לכל בשר וגו', אשר יצא לפניהם וגו', ותנינן דעל גלותא אתמר.

ותא חזי, הני קראי כנסת ישראל אמרן למלכא קדישא. הגידה לי שאהבה נפשי, כמה דאת אמר (שיר השירים א) את שאהבה נפשי ראיתם. ולמלכא קדישא אתמר, אנת שאהבה נפשי איכה תרעה. בספרא דרב המנונא סבא אומר, כל זמנא דכנסת ישראל אשתכח ביה בקודשא בריך הוא, כפיכול קדשא בריך הוא בשלימו, ורעי ברעותא ליה (ולאחרנין ון ליה) לגרמיה, מההוא יניקו דחלבא (כ"א דמלכא) דאימא עלאה, ומההוא יניקו דאיהו יניק, אשקי לכל שאר אחרנין, ויניק לון. ואוליפנא דאמר רבי שמעון, כל זמנא דכנסת ישראל אשתכחת בקודשא בריך הוא, קדשא בריך הוא בשלימו, בחדוה, ברכאן ביה שריין, ונפקין מגיה לכל שאר אחרנין. וכל זמנא דכנסת ישראל לא אשתכחת ביה בקודשא בריך הוא, כפיכול ברכאן אתמנעו מגיה ומכל שאר אחרנין. ורזא דמלתא, בכל אתר דלא אשתכח דכר ונוקבא, ברכאן לא שראן עלוי, ועל דא קדשא בריך הוא געי ובכי, כמה דאת אמר (ירמיה כ"ה) שאג ישאג על נהו. ומאי אומר, אוי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי וכו'.